

საქმე # 820100118002607212

საქმე №1/ზ-739-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

20 დეკემბერი, 2018 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა

მოსამართლე - მაკა გორგოძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე

განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ნ----- ა-----ის ძე შ-----ის მიმართ, დაბადებული: 1--- წლის 22 ა-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი: ნ-----, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ხულოს რაიონი, სოფელი ს-----ი.

აღწერილობითი ნაწილი:

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

გასაჩივრებული განაჩენით სასამართლომ დაადგინა, რომ ნ----- შ-----ემ ჩაიდინა ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია. რაც გამოიხატა შემდეგში:

ნ----- შ-----ემ, 2018 წლის 09 ივლისს, დაახლოებით 12:00 საათზე, ხულოს რაიონის სოფელ ს-----ში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე წარმოქმნილი კონფლიქტის დროს ე.წ. „მანტიროვკის“ თავის არეში დარტყმით, მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით მიაყენა ნ----- ა-----ეს.

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 08 ოქტომბრის განაჩენით ნ----- შ-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით და ძირითადი სასჯელის

სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ნ----- შ----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

აპელანტი - ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორი რ----- ბ-----ე წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს, ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 08 ოქტომბრის განაჩენში, სასჯელის ნაწილში ცვლილების შეტანას და მსჯავრდებულ ნ----- შ----ის მიმართ უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნას. შემდეგ გარემოებათა გამო: განაჩენი, სასჯელის ნაწილში არის დაუსაბუთებელი და უსამართლო. სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას მხედველობაში არ მიიღო ის გარემოება, რომ მსჯავრდებული არ არის კანონმორჩილი პიროვნება და მიდრეკილება გააჩნია ახალი დანაშაულის ჩადენისაკენ. მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილი ქმედება დაკავშირებულია ძალადობასთან და რასაც შესაძლოა გამოეწვია უფრო მძიმე შედეგი. სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელით ვერ იქნება მიღწეული სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნები.

სამოტივაციო ნაწილი:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი ნ----- შ----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ ნ----- შ----ის მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ და მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: მოწმეების: ნ----- ა-----ის, მ---- შ----ის, მ----- ა-----ის, ბ----- ბ-----ის, ჯ----- ბ-----ის, ი----- ს-----ის, ზ----- შ----ის, ნ----- შ----ის, თ----- ს-----ის, ს----- ა-----ის, ჟ----- ბ-----ის გამოკითხვის ოქმებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით და ფოტომასალით,

ამოღების ოქმებით, დათვალიერების ოქმით, ექსპერტიზის დასკვნით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

ამდენად, მსჯავრდებულ ნ----- შ----ის ქმედებას გასაჩივრებული განაჩენით მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით, განაჩენის კანონიერება და დასაბუთებულობა არც სააპელაციო საჩივრითაა სადავოდ გამხდარი, აპელანტი (პროკურორი) ითხოვს მსჯავრდებულს განესაზღვროს უფრო მკაცრი სასჯელი.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულს სასჯელი დაუნიშნა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად, კერძოდ, მის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა მსჯავრდებულის პიროვნება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაული, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას), დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მისი ოჯახური მდგომარეობა და სამართლიანობის აღდგენის და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების განსახორციელებლად მსჯავრდებულს დაუნიშნა სამართლიანი სასჯელი.

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ არ არსებობს მსჯავრდებულ ნ----- შ-- --ის მიმართ დანიშნული სასჯელის გამკაცრების საფუძველი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ხელვაჩაურის რაიონული პროკურატურის პროკურორის რ----- ბ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 08 ოქტომბრის

განაჩენი დარჩეს უცვლელი:

ნ----- შ----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ნ----- შ----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

განაჩენი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქმეზე მიღებული საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ ნივთმტკიცებები: ტანსაცმელი, ავტომანქანის ქანჩები და ავტომანქანის ხელით ასამუშავებელი სახელური, რომელიც ინახება შსს ხულოს რაიონულ სამმართველოში - დაუბრუნდეს მესაკუთრეებს, ხოლო სისხლის ნიმუშები - განადგურდეს.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე:

მაკა გორგოძე